
Vrajavilasastava

व्रजविलासस्तवः

Document Information

Text title : vrajavilAsastavaH

File name : vrajavilAsastavaH.itx

Category : devii, rAdhA, raghunAthadAsagosvAmin, stavAvalI, devI, stava

Location : doc_devii

Author : RaghunathadAsagosvAmi

Transliterated by : Jan Brzezinski (Jagadananda Das) jankbrz at yahoo.com and Neal Delmonico (Nitai Das) ndelmonico at sbcglobal.net

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : From Collected prayers by Raghunatha Dasa Goswami Stavavali

Acknowledge-Permission: <http://granthamandira.net> Gaudiya Grantha Mandira

Latest update : April 24, 2020

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

Vrajavilasastava

व्रजविलासस्तवः

अथ व्रजविलासस्तवः ।

श्रीश्रीराधाकृष्णपादाङ्गुल्यो नमः ।

प्रतिष्ठा रञ्जुभिर्बद्धं कामाद्यैर्वर्त्मपातिभिः ।

छित्वा ताः संहरन्तस्तानघारेः पान्तु मां भटाः ॥ १ ॥

दग्धं वार्धकवन्धवह्निभिरलं दष्टं दुरान्ध्याङ्गिना

विद्धं मामतिपारवश्यविशिषैः क्रोधादिसिंहेवृतम् ।

स्वामिन् प्रेमसुधाद्रवं करुणया द्राक्ष्याय श्रीहरे

येनैतानवधीर्यं सन्ततमलं धीरो भवन्तं भजे ॥ २ ॥

यन्माधुरी दिव्यसुधारसाब्धेः

स्मृतेः कणोनाप्यतिलोलितात्मा ।

पद्मैर्गजस्थानजिला-व्रजं य

नत्वा स्वनाथौ अत तौ द्दृक्षे ॥ ३ ॥

प्रादुर्भावसुधाद्रवेण नितरामङ्गित्वमात्वा ययो-

गोष्ठेऽतीक्ष्णमनङ्ग अेष परितः क्रीडाविनोदं रसैः ।

प्रीत्योव्लासयतीड मुग्धमिथुनश्रेणीवतंसाविमौ

गान्धर्वा गिरिधारिणौ अत कदा द्रक्ष्यामि रागेण तौ ॥ ४ ॥

वैकुण्ठादपि सोदरात्मजवृता द्वारावती सा प्रिया

यत्र श्रीशतनिन्दितपङ्क्तमखिषीवृन्दैः प्रभुः भेलति ।

प्रेमक्षेत्रमसौ ततोऽपि मथुरा श्रेष्ठा हरेर्जन्मतो

यत्र श्रीव्रज अेव राजतितरां तामेव नित्यं भजे ॥ ५ ॥

यत्र क्रीडति माधवः प्रियतमैः स्निग्धः सप्तीनां कुलै-

र्नित्यं गाढरसेन रामसङ्घितोऽप्यद्यापि गोयारणैः ।

यस्याप्यद्भुतमाधुरीरसविदां लृधेव कापि स्फुरेत्

प्रेष्ठं तन्मथुरापुरादपि हरेर्गोष्ठं तदेवाश्रये ॥ ६ ॥

वैद्योत्तरनर्मकर्मठसप्पीवृन्दैः परीतं रसैः

प्रत्येकं तरुकुञ्जवल्परिगिरिद्रोणीषु रात्रिन्दिवम् ।

नानाकेलिभरेण यत्र रमते तन्नव्ययूनोर्युगं

तत्पादाभ्युजगन्धबन्धुरतरं वृन्दावनं तद्भजे ॥ ७ ॥

यत्र श्रीः परितो भ्रमत्यविरतं तास्ता मडासिद्धयः

स्कीताः सृष्टिरलं गवामुदयनी वासोऽपि गोष्ठौकसाम् ।

वात्सल्यात्परिपालितो विडरते कृष्णः पितृभ्यां सुधै-

स्तन्नान्दीश्वरमालयं व्रजपतेर्गोष्ठोत्तमाङ्गं भजे ॥ ८ ॥

पुत्रस्याभ्युद्यार्थमादरभरैर्मिष्टान्नपानोत्तरै-

र्दिव्यानां च गवां मणिप्रजयुषां दानैरिड प्रत्यडम् ।

यो विप्रान् गणेशः प्रतोषयति तद्भव्यस्य वार्तां मुहुः

स्नेडात्पृच्छति यश्च तद्गतमनास्तं गोकुलेन्द्रं भजे ॥ ९ ॥

पुत्रस्नेडभरैः सदा स्नुतकुयद्भ्रन्दा तदीयोच्छल-

धर्मस्यापि लवस्य रक्षणाविधौ स्वप्राणदेडाभुष्टैः ।

आसक्ता क्षणमात्रमप्यकलनात्सधः प्रसूतेव गौ-

र्व्याया विलपत्यलं बडुभयात्सा पातु गोष्ठेश्वरी ॥ १० ॥

पुत्रादुष्यैरपि डलधरात्सिञ्चति स्नेडपूरै-

र्गोविन्दं याद्भुतरसवतीप्रक्रियासु प्रवीणा ।

सभ्यश्रीभिर्प्रजपुरमडाराजराज्ञीं नयैस्त-

द्रोपेन्द्रं या सुभयति भजे रोडिणीमीश्वरीं ताम् ॥ ११ ॥

उद्यच्छुभ्रांशुकोटिद्युतिनिकरतिरस्कारकार्युञ्जवलश्री-

र्दुर्वारोद्गामधामप्रकरस्त्रिपुद्यटोन्मादविध्वंसिद्यः ।

स्नेडाद्युन्निमेषं निजमनुजमितोऽरण्यभूमौ स्ववीतं

तद्दीर्घज्ञोऽपि यो न क्षणमुपनयते स्तौमि तं घेनुकारिम् ॥ १२ ॥

पर्जन्यनामा निजमृगवैः पर्जन्यलक्षानिभतो विनिन्दन् ।

यो नर्म तन्वन् रमतेऽस्य कर्णो नमाम्यडो कृष्णपितामडं तम् ॥ १३ ॥

प्रियस्य नमुः सुभतोऽतिगर्वात् पादौ न यस्याः पततः पृथिव्याम् ।

नमामि नमार्थितनमृयन्द्रां वरीयसीं कृष्णपितामडीं ताम् ॥ १४ ॥

श्वेतश्मश्रुभरेण सुन्दरमुभः श्यामः कृती मन्त्राणा-
 भिज्ञाः संसदि सन्ततं प्रजपतेः कुर्वन् स्थितिर्योऽर्चितः ।
 स्वप्राणाभुंष्टभण्डनैर्मुदरिभिर्दं भ्रातुः सुतं तोषयेत्
 साडारे निवसन् सगोष्ठमवतान्नाम्नोपनन्दः सदा ॥ १५ ॥

गौरः कोमलधीरुदारयरितः स्निग्धो प्रजेन्द्रानुजः
 श्यामश्मश्रुरलं तदीययरणो भक्तः सुनन्दापिता ।
 यः प्राणैः परिमञ्छ्य माधवसुभं दध्ना मडिष्याः परं
 सन्नन्दस्तनुते स पातु नितरां नः कासरीणां पतिः ॥ १६ ॥

श्यामः सूक्ष्ममतिर्युवातिमधुरो ज्योतिर्विदामग्रणीः
 पाण्डित्यैर्जितगीष्मतिर्प्रजपतेः सव्ये कृतावस्थितिः ।
 कृष्णं पालयतीह यः प्रियतमा प्राणाभुंष्टरघ्वलं
 मन्त्रेणाप्युपनन्दसूनूमिह तं प्रीत्या सुभद्रं नुमः ॥ १७ ॥

द्वैत्याद्भीतेरतिविकलधीः कोमलाङ्गस्य सूनोः
 कृष्णस्योच्चैः सततमवने वत्सला व्यग्रचित्ता ।
 कृच्छ्रैरम्बां भुङ्गुभिरिभतो उन्त सन्तोष्य शूरं
 द्वैत्यघ्नं या सुतमजनयत्साम्भिका पातु धात्री ॥ १८ ॥

नादैर्यस्य स्फुटति परितो दिव्यविध्याण्डकोटिः
 उ ते तावडिल दितिसुताः क्षुद्रकात्सुद्रशुवाः ।
 स्नेहान्मात्रा विजयमभितो रक्षाणे संनियुक्तं
 कृष्णस्यारात्परमिह भजे उन्त धात्री सुतं तम् ॥ १९ ॥

मन्त्रन्यासैरिह मुरशिपोस्तत्पुरोधाः पुरस्तात्
 सर्वाङ्गानि प्रकटनिगमो भागुरियोऽभिरक्ष्य ।
 आशीर्भिश्च प्रतिदिनमहो तच्छिरो जिघ्रतीहं
 वन्दे तावन्मुनिसुरपतेस्तस्य पादाब्जयुग्मम् ॥ २० ॥

कृष्णस्योच्चैः प्राणयवसतिः सम्प्रवीणः सपीनां
 श्यामाङ्गस्तत्समगुणं वयोवेशसौन्दर्यदर्पः ।
 स्नेहादन्यः क्षणमकलनाज्जायते योऽवधूतः
 श्रीदामानं हरिसडयरे सर्वदा तं प्रपद्ये ॥ २१ ॥

गाढानुरागभवतो विरडस्य भीत्या
 स्वप्नेऽपि गोकुलविधोर्न जहाति उस्तम् ।

यो राधिकाप्राणयनिर्जरसिक्तयेता-

स्तं प्रेमविह्वलतनुं सुभलं नमामि ॥ २२ ॥

कृत्वैकत्र गवां कुलानि परितः कृष्णेन सार्धं मुदा

उस्ताडस्ति विनोदनर्मकथनैः खेलन्ति मित्रोत्तराः ।

प्रेमाम्भोधिविधौतगौरवमडापङ्कुरिस्ता-

स्तत्यादापितचित्तञ्जवितकला ये तान् प्रपद्यामहे ॥ २३ ॥

मूर्तो ङास्यरसः सदैव सुमनाः कामं बुभुक्षातुरः

प्राणप्रेष्ठवयस्यथोरनुदिनं वाग्देहभङ्गयुक्तैः ।

ङास्यं यो मधुमङ्गलः प्रकटयन् सम्भ्राजते कौतुकी

तं वृन्दावनयन्-नर्मसयिवं प्रीत्याऽऽशु वन्दाभडे ॥ २४ ॥

गूढं तत्सुविदग्धतार्थितसम्पीडारोन्नयन्ती तयोः

प्रेमसा सुष्ठु विदग्धयोरनुदिनं मानाभिसारोत्सवः ।

राधामाधवयोः सुभामृतसं यैवोपभुङ्क्ते मुहु-

गोष्ठे भव्यविधायिनीं भगवतीं तां पौर्णमासीं भजे ॥ २५ ॥

भर्वशमश्रुमुदारमुज्ज्वलकुलं गौरं समानं स्फुरत्

पञ्चाशत्तमवर्षवन्दितवयः कान्तिं प्रवीणं व्रजे ।

गोष्ठेशस्य सभायमुन्नततरश्रीदामतोऽपि प्रिय-

श्रीराधं वृषभानुमुद्भटयशोप्रातं सदा तं भजे ॥ २६ ॥

अनुदिनमिड मात्रा राधिकाभव्यवार्ताः

कलयितुमतिथत्वात्प्रेष्यते धात्रिकायाः ।

दुडित्युगलमुख्यैः प्रेमपूरप्रपञ्चै-

र्विकलमति ययासौ कीर्तिदा सावतान्नः ॥ २७ ॥

प्रथमरसविलासे ङन्त रोषेण तावत्

प्रकटमिव विरोधं सन्धधानापि भङ्ग्या ।

प्रवलयति सुभं या नव्ययूनोः स्वनज्रोः

परमिड मुभरां तां मूर्ध्नि वृद्धां वडामि ॥ २८ ॥

सान्द्रप्रेमरसैः प्लुता प्रियतया प्रागल्भ्यमासा तयोः

प्राणप्रेष्ठवयस्यथोरनुदिनं लीलाभिसारं कुमैः ।

वैदग्ध्येन तथा सभर्षी प्रति सदा मानस्य शिक्षां रसै-

र्येयं कारयतीड ङन्त ललिता गृह्णातु सा मां गणैः ॥ २९ ॥

प्रणयललितनर्मस्फारभूमिस्तयोर्था

व्रजपुरनवयूनोर्या य इण्डान् पिडानाम् ।

नयति परमधस्ताद्विव्यगानेन तुष्टया

प्रथयतु मम दीक्षां छन्त सेयं विशाप्ता ॥ ३० ॥

प्रतिनवनवकुञ्जं प्रेमपूरेण पूर्णा

प्रयुरसुरभिपुष्पैर्भूषयित्वा कृमेण ।

प्रणयति अत वृन्दा तत्र नीलोत्सवं या

प्रियगणवृत्तराधाकृष्णयोस्तां प्रपद्ये ॥ ३१ ॥

साभ्येनालं परमरुचिरा नर्मभव्येन राधां

पाकार्यं या व्रजपतिमखिष्याज्ञया संनयन्ती ।

प्रेमशा शश्वत्पथि पथि उरेर्वार्तया तर्पयन्ती

तुष्यत्वेतां परमिड भजे कुन्दपूर्वा लतां ताम् ॥ ३२ ॥

व्रजेश्वर्याऽऽनीतां अत रसवतीकृत्यविधये

मुदा कामं नन्दीश्वरगिरिनिकुञ्जे प्राणयिनी ।

छलैः कृष्णो राधां दयितमभि तां सारयति या

धनिष्ठां तत्प्राणप्रियतरसर्पी तां डिल भजे ॥ ३३ ॥

अवन्तीतः कीर्तिः श्रवणभवतो मुग्धदृष्टया

प्रगाढोत्सृष्टाभिर्प्रजम्बुवमुरीकृत्य डिल या ।

मुदा राधाकृष्णोश्ज्वलरससुभं वर्धयति तां

मुर्षीं नान्दीपूर्वा सततमभिवन्दे प्राणयतः ॥ ३४ ॥

मुदा राधाकृष्णप्रयुरजलकेली रसभर-

स्मलत्कस्तूरीतद्भुसृष्टाघनयर्थायितजला ।

प्रमोदात्तौ कृष्णस्मितमुदितमूर्मिस्कुटकर-

श्रिया सिञ्चन्तीव प्रथयतु सुभं नस्तरणिजा ॥ ३५ ॥

सर्वानन्दकदम्बकेन उरिणा प्राग्यायिता अप्यमूः

स्वैरं यारु रिरंसया रडसि याः कोधाटनादृत्य ताम् ।

प्राणप्रेष्ठसर्पी निजामनुदितं तेनैव सार्धं मुदा

राधां संरमयन्ति ताः प्रियसर्पी मूर्ध्ना प्रपद्यैतराम् ॥ ३६ ॥

प्रेमशा ये परिबाण्टनेन कलिताः सेवासद्वैवोत्सुकाः

कुर्वाणाः परमादरेण सततं दासा वयस्थोपमाः ।
 वंशीदर्पणद्यूत्यवारिविलसत्ताम्बूलवीणादिभिः
 प्राणेशं परितोषयन्ति परितस्तान् पत्रिमुभ्यान् भजे ॥ ३७ ॥
 ताम्बूलार्पणपादमर्दनपयोदानाभिसारादिवृ-
 ष्ण्णरलयमलेश्वरीं प्रियतया यास्तोषयन्ति प्रियाः ।
 प्राणप्रेषसप्तीकुलादपि डिलासङ्घोयिताभूमिकाः
 डेलीभूमिषु उपमञ्जरिमुभास्ता दासिकाः संश्रये ॥ ३८ ॥
 तृणीकृत्य स्फारं सुभजलधिसारं स्फुटमपि
 स्वकीयं प्रेमणां ये भरनिकरनम्रा मुररिपोः ।
 सुभाभासं शश्वत्प्रथयितुमलं प्रौढकुतुका-
 धतन्ते तान् धन्यान्परमिड भजे माधवगणान् ॥ ३९ ॥
 तस्याः क्षणादर्शनतो भ्रियन्ते सुभेन तस्याः सुभिनो भवन्ति ।
 स्निग्धाः परं ये कृतपुण्यपुञ्जाः प्राणेश्वरीप्रेषगणान् भजे तान् ॥ ४० ॥
 सापत्न्योश्चयरज्यदुञ्जवलयसस्योश्चैः समुद्भूयै
 सौभाग्योद्भटगर्वविभ्रमभृतः श्रीराधिकायाः स्फुटम् ।
 गोविन्दः स्मरकुल्लवल्लवधूवर्गोण येन क्षणं
 डीडत्येष तमत्र विस्तृतमडापुण्यं य वन्दामहे ॥ ४१ ॥
 भ्रज्जमाएडात्यरमुखलत्सुभभरं तल्लोटिसङ्घ्यादपि
 प्रेमणा कृष्णसुरक्षिताः प्रतिमुहुः प्राप्ताः परं निर्वृताः ।
 कामं तत्पदपदासुन्दरनभप्रान्तस्मलद्रेणुका
 रक्षाय्यग्रधियः स्फुरन्ति डिल ये तान् गोपवर्यान् भजे ॥ ४२ ॥
 प्राणो योऽध्यधिडेः प्रियैरपि परं पुत्रैर्मुकुन्दस्य याः
 स्नेहात्पादसरोजयुग्मविगलद्धर्मस्य भिन्दोः कणाम् ।
 निर्मञ्छयोरुशिभाएडसुन्दरशिरश्चुम्भान्ति गोप्यश्चिरं
 तासां पादरञ्जसि सन्ततमलं निर्मञ्छयामि स्फुटम् ॥ ४३ ॥
 छन्द्रीलभुरराजिताः परं स्वर्णभद्रवरशृङ्गरञ्जिताः ।
 प्राणुगुणुगिरिगर्वभर्विकाः पान्तु नः सपदि कृष्णधेनवः ॥ ४४ ॥
 यासां पालनदोहनोत्सवरतः सार्धं वयस्थोत्तरैः
 कामं रामविराजितः प्रतिदिनं तत्पादरेणुञ्जवलयम् ।

प्रीत्या स्कीतवनोरुपर्वतनदीकच्छेषु बद्धस्पृहो
गोष्ठाभाएडलनन्धनो विडरते ताः सौरभेयीर्भजे ॥ ४५ ॥

मणिभयितसुवर्णाश्लिष्टशृङ्गद्वयश्री-
रसितमणिमनोऽज्ञायोतिरुधत्पुराढ्यः ।
स्फुरदरुणिमगुच्छान्दोलविद्योतिकण्ठः
स जयति बकशत्रोः पद्मगन्धः ककुब्धी ॥ ४६ ॥

मृदुनवतृणामल्पं सस्पृहं वङ्गत्रमध्ये
क्षिपति परमयत्नादल्पकण्डुं य गात्रे ।
प्रथयति मुरवैरी छन्त यद्भ्रसकानां
सपदि डिल द्दिक्क्षे तत्तदाटीकनानि ॥ ४७ ॥

नक्तं दिवं मुररिपोरधरामृतं या
स्कीता पिबत्यलमभाधमडो सुभाग्या ।
श्रीराधिकाप्रथितमानमपीडु दित्य-
नादैरधो नयति तां मुरलीं नमामि ॥ ४८ ॥

दूतीभिर्बहुयाटुभिः सभिकुलेनालं वयोभङ्गिभिः
पादान्ते पतनैर्भ्रजेन्द्रतनयेनापि कुट्टालीगणैः ।
राधायाः सभि शक्यते दवयितुं यो नैव मानो यथा
कृत्स्नैव निरस्यते सुकृतिर्नां वंशीं सपीं तां नुमः ॥ ४९ ॥

स्कीतस्ताएडविको उरेर्भुरलिकानाटेन नृत्योत्सवं
धूर्णस्थारुशिभाएडवल्गुसरसीतीरे निकुञ्जगतः ।
तन्वन् कुञ्जविडारिणोः सुभभरं सम्पादयेधस्तयोः
स्मृत्वा तं शिभिराजमुत्सुकतया बाढं द्दिक्क्षामले ॥ ५० ॥

समाहं मुरमर्दनः प्रणयतो गोष्ठैकरक्षोत्सुको
भिन्नन्मानमुदारपाणिरमणैर्यस्मै सलिलं ददौ ।
गान्धर्वांमुरभिद्विलासविगलत्ताशमीररज्यदुल-
स्तत्पङ्क्तायितरत्सुन्दरशिलो गोवर्धनः पातु वः ॥ ५१ ॥

नीपैश्चाम्पकपालिभिर्नववराशोडै रसालोत्तरैः
पुत्रागैर्बहुलैर्वङ्गलतिका वासन्तिकाभिवृत्तैः ।
दुधं तत्प्रियकुण्डयोस्तटमिलन्मध्याप्रदेशं परं
राधामाधवयोः प्रियस्थलमिदं डेल्यास्तदेवाश्रये ॥ ५२ ॥

श्रीवृन्दाविपिनं सुरभ्यमपि तच्छ्रीमान्स गोवर्धनः

सा रासस्थलिकाप्यलं रसमयी किं तावदन्यस्थलम् ।

यस्याप्यंशलवेन नार्हति मनाऽसाभ्यं मुकुन्दस्य तत्

प्राणो योऽप्यधिकप्रियेव दयितं तत्कुण्डमेवाश्रये ॥ ५३ ॥

स्कीर्ते रत्नसुवर्णमौक्तिकभरैः संनिर्मिते माण्डपे

थूळारं विनिधाय यत्र रत्नसात्तौ दम्पती निर्भरम् ।

तन्वाते रतिनाथनर्मसथिवौ तद्राज्ययथार्था मुदा

तं राधासरसीतटोज्ज्वलमडाकुञ्जं सदाहं भजे ॥ ५४ ॥

कान्त्या उन्त मिथः स्फुटं हृदि तटे सम्भिम्भितं धीतते

प्रीत्या तन्मिथुनं मुदा पदकवद्रागोषा बिभ्रधयोः ।

धात्रा भाग्यभरेण निर्मिततरे त्रैलोक्यलक्ष्यास्पदे

गौरश्यामतमे धमे प्रियतमे रूपे कदाहं भजे ॥ ५५ ॥

नेत्रोपान्तविद्युर्णनैरलघु तद्गोमूलसञ्चालनैः

षष्ठ्यास्यरसैः सुधाधरधयैश्चुम्बैर्दृढालिङ्गनैः ।

अेतैश्चिभ्रमलोपयारनियथैस्तत्रव्ययूनोर्युगं

प्रीत्या यं भजते तमुज्ज्वलमडाराजं प्रवन्दामहे ॥ ५६ ॥

नेत्रे दैर्घ्यमपाङ्गयोः कुटिलता वक्षोजवक्षः स्थले

स्थौल्यं तन्मृदुवायि वकिमधुरा श्रोणौ पृथु स्फुरता ।

सर्वाङ्गो वरमाधुरी स्फुटमभूद्येनेह लोकोत्तरा

राधामाधवयोरलं नववयः सन्धिं सदा तं भजे ॥ ५७ ॥

दृष्टारिष्टवधे स्वयं समुदभूत्कृष्णाङ्घ्रिपद्मादिदं

स्कीर्तं यन्मकरन्दविस्तृतिरिवारिष्टाप्यमिष्टं सरः ।

सोपानैः परिरञ्जितं प्रियतया श्रीराधया कारितैः

प्रेमशालिङ्गदिव प्रिया सर इदं तन्नीत्यनित्यं भजे ॥ ५८ ॥

कदम्बानां प्रातैर्मधुपङ्कजङ्घारललितैः

परीते यत्रैव प्रियसखिललीलाहृतिमिषैः ।

मुदुर्गोपेन्द्रस्यात्मजमभिसरन्त्यम्बुजदृशो

विनोदेन प्रीत्या तद्विदमवतात्पावनसरः ॥ ५९ ॥

पर्जन्येन पितामहेन नितरामारारुध्य नारायणं

ત્યક્ત્વાડડહારમભૂત પુત્રક ઇહ સ્વીયાત્મજે ગોષ્ઠપે ।
 યત્રાવાપિ સુરાશિહા ગિરિધરઃ પૌત્રો ગુણૈકાકરઃ
 ક્ષુણ્ણાહારતયા પ્રસિદ્ધમવનૌ તન્મે તડાગં ગતિઃ ॥ ૬૦ ॥
 સાર્ધં માનસજાહ્લવીમુપનદીવર્ગેઃ સરડ્ગોત્કરૈઃ
 સાવિત્ર્યાદિસુરીકુલૈશ્ચ નિતરામાકાશવાણ્યા વિધોઃ ।
 વૃન્દારણ્યવરેણ્યરાજ્યવિષયે શ્રીપૌર્ણમાસી મુદા
 રાધાં યત્ર સિષેય સિગ્ચતુ સુખં સોન્મત્તરાધાસ્થલી ॥ ૬૧ ॥
 પ્રીત્યા નન્દીશ્વરગિરિતટે સ્ફારપાષાણવૃન્દૈ-
 શ્ચાતુષ્કોણ્યેડનુકૃતિગુરુભિર્નિર્મિતા યા વિદગ્ધૈઃ ।
 રેમે કૃષ્ણઃ સખિપરિવૃતો યત્ર નર્માણિ તન્વ-
 ત્ત્રાસ્થાનીં તાં હરિપદલસત્સૌરભાક્તાં પ્રપદ્યૈ ॥ ૬૨ ॥
 વૈદગ્ધ્યોજ્જવલવલ્ગુવલ્લવવધૂવર્ગેણ નૃત્યત્રસૌ
 હિત્વા તં મુરજિદ્રસેન રહસિ શ્રીરાધિકાં માણ્યન્ ।
 પુષ્પાલકૃતિસગ્ચયેન રમતે યત્ર પ્રમોદોત્કરૈઃ
 ત્રૈલોક્યાદ્ભુતમાધુરી પરિવૃતા સા પાતુ રાસસ્થલી ॥ ૬૩ ॥
 ગાન્ધર્વિકામુરવિમર્દનનૌવિહાર-
 લીલાવિનોદરસનિભર્ભોગિનીયમ્ ।
 ગોવર્ધનોજ્જવલશિલાકુલમુત્રયન્તી
 વીચીભરૈરવતુ માનસજાહ્લવી મામ્ ॥ ૬૪ ॥
 યેષાં ક્વાપિ ચ માધવો વિહરતે સ્નિગ્ધૈર્વયસ્થોત્કરૈ-
 સ્તઘ્દ્યાતુદ્રવપુગ્જચિત્રિતતરૈસ્તૈસ્તૈઃ સ્વયં ચિત્રિતઃ ।
 ખેલાભિઃ કિલ પાલનૈરપિ ગવાં કુત્રાપિ નર્મોત્સવૈઃ
 શ્રીરાધાસહિતો ગુહાસુ રમતે તાન્ શૈલવર્યાન્ ભજે ॥ ૬૫ ॥
 સ્ફૂતિ યત્ર સરિત્સરોવરકુલે ગાઃ પાલયન્નિર્વૃતે
 ગ્રીષ્મે વારિવિહારકેલિનિવહૈર્ગોપિન્દ્રવિદ્યાડડત્મજઃ ।
 પ્રીત્યા સિગ્ચતિ મુગ્ધમિત્રનિકરાન્ હર્ષેણ મુગ્ધઃ સ્વયં
 કાક્ષ્ણન્ સ્વીયજયં જયાર્થિન ઇમાન્નિત્યં તદેતદ્ભજે ॥ ૬૬ ॥
 યેષાં કચ્છપિકા લસન્મુરલિકાનાદેન હર્ષોત્કરૈઃ
 સ્તસ્તાર્ધસ્તૃણગુચ્છ એષ નિતરાં વક્રત્રેષુ સંસ્તમ્ભતે ।
 સખ્યેનાપિ તયોઃ પરં પરિવૃતા રાધાબકદ્ધેષિણોઃ

ते हृधा मृगयूथपाः प्रतिदिनं मां तोषयन्तु स्फुटम् ॥ ६७ ॥

गुञ्जद्भृङ्गकुलेन जुष्टकुसुमैः संलब्धमञ्जुश्रियां
कुञ्जानां निकरेषु येषु रमते सौरभ्यविस्तारिणाः ।

उद्यत्कामतरङ्गतरङ्गितमनस्तन्नव्ययूनोर्युगं
तेषां विस्तृतकेशपाशानिकरैः कुर्यामखो मार्जनम् ॥ ६८ ॥

येषां यारु तलेषु शीतनिबिडच्छायेषु रात्रिन्दिवं
पुष्पाणां विगलत्परागविलसत्तल्पेषु क्लृमाश्रयम् ।

प्रीत्या स्निग्धमधुव्रतैर्मधुकणैः संसेवितं तन्नवं
यूनोर्युगमतरं मुदा विडरते ते पान्तु मां भूरुडाम् ॥ ६९ ॥

गान्धर्वा मुरवैरिणोः प्रणयिनोः पुष्पाणि सञ्चिन्वतोः

स्वैरं स्मेरसम्पीकुलेन वृतयोरीषत्स्मितेन द्वयोः ।

दृष्ट्वा डेलिकलिं तयोर्नवनवं ङास्येन पुष्पच्छलैः

कामं या विलसन्ति ताः डिल लताः सेव्याः परं प्रेमिभिः ॥ ७० ॥

परिचयरसमग्नाः काममारात्तयोर्ये

मधुरतररुतेनोल्वाआसमुल्वाआसयन्ति ।

प्रजम्बुवि नवयूनोः सुप्रियाः पक्षिणस्ते

विदधतु मम सौम्यं स्फुरमालोडनेन ॥ ७१ ॥

यूतेष्वेषु कदम्बकेषु अकुलेष्वन्येषु वृक्षेष्वलं

प्रीत्या माधविकाटिवल्लिषु तथा भाङ्गारनाटैर्द्रयोः ।

ये भृङ्गाः परितस्तयोः सुखभरं विस्तारयन्ति स्फुटं

गुञ्जन्तो अत विभ्रमेषु नितरां तानेव वन्दामहे ॥ ७२ ॥

पुष्पर्यस्य मुदा स्वयं गिरिधरं स्वैरं निकुञ्जेश्वरीं

कुल्लां कुल्लतरैरमण्डयदलं कुल्लो निकुञ्जेश्वरः ।

षषन्नेत्रविधूर्णनेन कलितस्वाधीन उच्यैस्तया

श्रीमान् स प्रथयत्वखो मम दृशोः सौम्यं कदम्बेश्वरः ॥ ७३ ॥

नीचैः प्रौढभयात्स्वयं सुरपतिः पादौ विधृत्येड यैः

स्वर्गङ्गासलिलैश्चकार सुरिभद्राराभिषेकोत्सवम् ।

गोविन्दस्य नवं गवामधिपता राजये स्फुटं कौतुकात्

तैर्यत्प्रादुरभूत्सदा स्फुरतु तद्रोविन्दकुण्डं दृशोः ॥ ७४ ॥

प्रजेन्द्रवर्यार्पितभोगमुख्यैर्धृत्वा भृङ्गकायमधारिरुतः ।
 वरेण राधां छलयन् विभुङ्क्ते यत्रान्नकूटं तददं प्रपद्ये ॥ ७५ ॥
 गिरीन्द्रवर्योपरिहाररुपी हरिः स्वयं यत्र विहारकारी ।
 सदा मुदा राजति राजभोगैर्हरिस्थलं तत्तु भजेऽनुरागैः ॥ ७६ ॥
 धङ्क्तकीडाकुतुङ्कितमना नागरेन्द्रो नवीनो
 दानी भूत्वा मदननृपतेर्गव्यदानच्छलेन ।
 यत्र प्रातः सप्तिभिरिभतो वेष्टितः संरुरोध
 श्रीगान्धर्वा निजगणवृतां नौमि तां कृष्णवेदीम् ॥ ७७ ॥
 निभृतमजनि यस्माद्दाननिर्वृतिरस्मि
 यत्र धमभिधानं प्रापयत्तत्सभायाम् ।
 रसविभुषनिगूढे तत्र तज्ज्ञैकवेद्ये
 सरसि भवति वासो दाननिर्वर्तनेन ॥ ७८ ॥
 सीरिभ्रुमकदम्भाण्डसुमनोरुद्राप्सरोगौरिका
 ज्योत्स्नाभोक्षारामात्यहारविभुधारीन्द्रध्वजधाम्यया ।
 यानि श्रेष्ठसरांसि भान्ति परितो गोवर्धनाद्रेरमू-
 नीडे यङ्कतीर्थद्वैवतगिरि श्रीरत्नपीठान्यपि ॥ ७९ ॥
 अडो दोलाकीडारसवरभरोत्कुल्लवदनौ
 मुहुः श्रीगान्धर्वागिरिवरधरु तौ प्रति मधु ।
 सप्तीवृन्दं यत्र प्रकटितमुदान्दोलयति तत्
 प्रसिद्धं गोविन्दस्थलमिदमुदारं बत भजे ॥ ८० ॥
 प्रिया प्रियप्राणवयस्यवर्गे धृतापराधं डिल कालियं तम् ।
 यत्रार्थयत्पादतलेन नृत्यन् हरिभर्जे तं डिल कालियं हृदम् ॥ ८१ ॥
 सूर्यैर्द्रादशिशिभः परं मुरशिपुः शीतार्त उग्रातपैः
 भक्तिप्रेमभरैरुदारयरितः श्रीमान्मुदा सेवितः ।
 यत्र स्त्रीपुरुषैः क्वाणत्पशुकुलैरावेष्टितो राजते
 स्नेहैर्द्रादशसूर्यनाम तद्विदं तीर्थं सदा संश्रये ॥ ८२ ॥
 अत्यन्तातपसेवनेन परितः संजातधर्मोत्तरै-
 र्गोविन्दस्थ शरीरतो निपतितैर्यत्तीर्थमुख्यैरभूत् ।
 तत्तत्तोमलसान्द्रसुन्दरतरश्रीमत्सदङ्गोच्छल-

द्रुधैर्लारिसुवारिसुद्युति भजे प्ररकन्दनं वन्दनैः ॥ ८३ ॥

कात्यायन्यतुलार्थनार्थममले कृष्णाजले मज्जतः

कन्यानां प्रकरस्य थीरनिकरं संरक्षितं तीरतः ।

दृत्वाऽऽरुख्य कदम्भमुज्ज्वलपरीडासेन तं लज्जयन्

स्मेरंस्तं प्रददौ सुभङ्गिमुज्जितं थीरघङ्कृतं श्रये ॥ ८४ ॥

उषाभिर्जगतीत्रयं मदभरैरुत्कम्पयन्तं परैः

कुल्लन्नेत्रविधूर्णनेन परितः पूर्णां दलन्तं जगत् ।

तं तावत्तृणवद्विदीर्यं अकभिक्षिद्वेषिणं केशिनं

यत्र क्षालितवान् करौ सरुधिरौ तत्केशितीर्थं भजे ॥ ८५ ॥

अन्नैर्यत्र यतुर्विधैः पृथुगाणैः स्वैरं सुधानिन्दिभिः

कामं रामसमेतमच्युतमडो स्निग्धैर्वयस्यैर्वृतम् ।

श्रीमान्याज्ञिकविज्ञसुन्दरवधूवर्गः स्वयं यो मुदा

भक्त्या भोजितवान् स्थलं य तद्विदं तं यापि वन्दामहे ॥ ८६ ॥

मुदा गोपेन्द्रस्यात्मजभुजपरिष्वङ्गनिधये

स्फुरद्गोपीवृन्दैर्यमिड भगवन्तं प्राणयिभिः ।

भजद्भिस्तैर्भक्त्या स्वमभिलषितं प्राप्तमथिरा-

धमीतीरे गोपीश्वरमनुद्दिनं तं डिल भजे ॥ ८७ ॥

भयात्कंसस्थारात्सदयमथिराश्चन्तनुपदे

विनिक्षिप्ता राधा रडसि डिल पित्रा प्रकृतितः ।

स्फुरन्तं तं दृष्ट्वा कमपि धनपुञ्जकृतिवरे

तमेवामं यत्नाधमभजत सूर्योऽवतु स नः ॥ ८८ ॥

आविर्भावमडोत्सवे मुररिपोः स्वर्णोरुमुक्ताङ्गल-

श्रेणीविभ्रममण्डिते नवगवीलक्षे ददौ द्वे मुदा ।

दिव्यालङ्कृतिरत्नपर्वततिलप्रस्थादिकं यादरात्

विप्रे यः डिल यत्र स प्रजपतिर्वन्दे बृहत्काननम् ॥ ८९ ॥

गान्धर्वाया जनिमणिरभूधत्र सङ्कीर्तितायां

आनन्दोत्कैः सुरमुनिनरैः कीर्तिदागर्भपन्याम् ।

गोपीगोपैः सुरभीनिकरैः सम्परीतेऽत्र मुष्यै-

रावल्याभ्ये वृषरविपुरे प्रीतिपुरो ममास्ताम् ॥ ९० ॥

यस्य श्रीमन्मन्त्रराजमले कोमले कोमलापि

श्रीराधोऽर्थैर्निजसुभङ्गते सन्नयन्ती कुयात्रे ।

भीताप्याराधय न छि दधात्यस्य कार्कश्यदोषात्

स श्रीगोष्ठे प्रथयतु सदा शेषशायी स्थितिं नः ॥ ८१ ॥

यत्र कामसरः साक्षाद्गोपिकारमणं सरः ।

राधामाधवयोः प्रेष्ठे तद्भनं काम्यकं भजे ॥ ८२ ॥

मल्लीकृत्य निजाः साभीः प्रियतमा गर्वेण सम्भाविता

मल्लीभूय मदीश्वरी रसमयी मल्लत्वमुत्कृष्टया ।

यस्मिन्साम्यगुपेयूषा भक्तमिदा राधा नियुङ्क्त मुदा

कुर्वाणा मदनस्य तोषमतनोद्भास्रीरकं तं भजे ॥ ८३ ॥

आकृष्टा या कुपितलविना लाङ्गलात्रेण कृष्णा

धीरा यान्ती लवणजलधौ कृष्णसम्बन्धलीना ।

अधापीत्यं सकलमनुजैर्दृश्यते सैव यस्मिन्

भक्त्या वन्देऽद्भुतमिदमखो रामघङ्कतं प्रदेशम् ॥ ८४ ॥

प्राणप्रोष्ठवयस्यवर्गमुदरे पापीयसोऽघासुर-

स्यारण्योद्भटपावकोत्कटविषैर्दुष्टे प्रविष्टे पुरः ।

व्यग्रः प्रेक्ष्य रुषा प्रविश्य सलसा उत्वा भवं तं बली

यत्रैनं निजमाररक्ष मुरजित्सा पातु सर्पस्थली ॥ ८५ ॥

द्रष्टुं साक्षात्स्वपतिमखिमोद्रेकमुत्केन धाना

वत्सप्राते द्रुतमपहृते वत्सपालोत्करे य ।

तत्तद्रूपो हरिरथ भवन् यत्र तत्तत्रसूनां

मोहं यकेऽशनमपि भजे वत्सलारस्थलीं ताम् ॥ ८६ ॥

भाढे वत्सकवत्सपाललृत्तितो जातापराधाद्भवैः

ब्रह्मा सास्रमपूर्वपथनिवर्तैर्यस्मिन्निपत्यावनौ ।

तुष्टावाद्भुतवत्सपं प्रजपतेः पुत्रं मुकुन्दं मनाङ्

स्मेरं भीरुयतुर्मुष्णप्यमनिशं सेशं प्रदेशं नुमः ॥ ८७ ॥

गन्धव्याकुलभृङ्गसञ्चययमूसंघृष्टपुष्पोत्करैः

भाजत्कल्पलता पलाशिनिकरैर्विभ्राजितानि स्फुटम् ।

यानि स्फारतडागपर्वतनदीवृन्देन राजन्त्यखो

कृष्णप्रोष्ठवनानि तानि नितरां वन्दे मुहुर्द्वादृश ॥ ८८ ॥

पूर्णाः प्रेमरसैः सदा मुररिपोर्दासः सभा य प्रियं
 स्वप्राणार्भुदतोऽपि तत्पद्युगं छित्वेह मासान् दश ।
 प्रीत्या यो निवसंस्तदीयकथया गोष्ठे मुहुर्जुवय-
 त्यायातं किल पश्य कृष्णामिति तं मूर्ध्ना वलाभ्युद्धवम् ॥ ९९ ॥

मुदा यत्र ब्रह्मा तृणानिकरगुल्मादिषु परं
 सदा काङ्क्षन् जन्मार्पितविविधकर्माप्यनुद्दिनम् ।
 क्माद्यै तत्रैव प्रजम्बुवि वसन्ति प्रियजना
 मया ते ते वन्द्याः परमविनयात्पुण्यभयिताः ॥ १०० ॥

पुरा प्रेमोद्भेदैः प्रतिपदनवानन्दमधुरैः
 कृतश्रीगान्धर्वाभ्युत्थररावर्थायनभलात् ।
 निकामं स्वामिन्यः प्रियतरसरस्तीरभुवने
 वसन्ति स्त्रीता ये त एव मम जुवातव धमे ॥ १०१ ॥

यत्किञ्चित्पुण्यगुल्मीकटमुषं गोष्ठे समस्तं हि तत्
 सर्वानन्दमयं मुकुन्ददयितं वीलानुकूलं परम् ।
 शास्त्रैरेव मुहुर्भुङ्क्षुः स्फुटमिदं निष्टङ्कितं याञ्जया
 ब्रह्मादेरपि सस्युषेण तदिदं सर्वं मया वन्द्यते ॥ १०२ ॥

भ्रमन् यच्छे कच्छे क्षितिधरपतेर्वडिमगतैर
 लपन् राधे कृष्णोत्थनवरतमुन्मत्तवदहम् ।
 पतन्ववापि क्वाप्युच्छलितनयनद्वन्द्वसलिलैः
 कदा डेलिस्थानं सकलमपि सिञ्चामि विकलः ॥ १०३ ॥

न ब्रह्मा न य नारदो नहि उरो न प्रेमभक्तोत्तमाः
 सम्यग्ज्ञातुमिडाञ्जसार्द्धति तथा यस्योच्छलन्माधुरीम् ।
 डिन्वेको बलदेव अेव परितः स्वार्धं स्वमात्रा स्फुटं
 प्रेमशाप्युद्धव अेष वेत्ति नितरां किं स प्रजो वार्यते ॥ १०४ ॥

अन्यत्र क्षणमात्रमभ्युत्परे प्रेमामृताम्बोनिधि-
 स्नातोऽप्यभ्युत्सज्जनैरपि समं नाहं वसामि क्वचित् ।
 डिन्वत्र प्रजवासिनामपि समं येनापि केनाप्यलं
 संलापैर्मम निर्भरः प्रति मुहुर्वासोऽस्तु नित्यं मम ॥ १०५ ॥

रागोण रुपमञ्जया रक्तीकृतमुरद्विषः ।

गुणाराधितराधायाः पाद्युग्मे रतिर्मम ॥ १०६ ॥

धृष्टं नियतमादराद्भ्रजविलासनाम स्तवं

सदा प्रजज्जनीलसन्मधुरमाधुरीबन्धुरम् ।

मुहुः कुतुकसम्भृताः परिपठति ये वल्गु तत्

समं परिकरैर्दृढं मिथुनमत्र पश्यन्ति ते ॥ १०७ ॥

धृति श्रीमद्रघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीप्रजविलासस्तवः समाप्तः ।

Proofread by PSA Easwaran

Vrajavilasastava

pdf was typeset on December 22, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

